

„славей хвърка“ и всичкитѣ бързо като него повдигатъ двѣтѣ си ржцѣ на горѣ. Но ако учителя при вдиганнето на ржцѣтѣ си каже: „куче хвърка,“ то никой не трѣбва да си вдигне ржцѣтѣ, защото кучето не може да хвърка. И така учителя казва едно слѣдъ друго животни: пѣтель, конь, гарга и пр. и който се измами да вдигни ржцѣ на животно, което не може да хвърка, излиза отъ играта и не играе.

Бащината къща.

Единъ младъ человекъ бѣшепътувалъ много. Той бѣше посѣтилъ най хубавитѣ и най далечни страни на свѣтътъ. Едно дѣте на завръщаніе го попита „Кажете ми, молихъ ви се, като сте обиколили всичката земя, кое мѣсто ви се видѣ най хубаво отъ всичкитѣ?“

Младия человекъ отговори: отъ всичкитѣ чудеса, които съмъ видѣлъ въ вселенната, нищо не можи да ми се прѣдстави тъй прѣлѣстно, колкото бѣлитѣ стѣни на нашата къща, които съглѣдахъ на връщаніе прѣзъ дърветата на нашето село! Отъ всичкитѣ прѣвѣсходни цвѣта, които се расцвѣтвяватъ оттатѣкъ моретата, нищо не ми се видѣ тъй хубаво, колкото простий каранфилъ, който расте до вратата на нашата колиба, каранфила, който баща ми е насадилъ, майка ми поливала и който сестра ми на завръщаніето ми го откъснѣ за да ме окиче.

О, по всичката обширна земя, кое мѣсто може да се покаже по хубаво, отъ колкото милия хоризонтъ на отечеството?